

ko domov bomo prijezdili
čez šest žvepljenih morij
vsi bodo na kolenih
domovini sem devico vrnil
na spomlad naju bo podlogar
o katja mojà
51 za hlevom poročil

Romanca, napisana na dan prve internacionalne čebelarjev na Spodnjem Gorenjskem

odtrgam si kosmati rep
bičam steklasti med
glavo zakopljem za
bližnjo ogrado
hladim se v veži
kjer prav po pasje vleče
štefka od bolečin
za križem gleda
odprem si čelo
izvlečem želo
11 v čelado marmelado točim

zaspan se prodajam
dekleti kockata
kocka pade
hlačam naramnice popuste
napihnem želodec
želod odplava papa
prvič te poljubim
trdno se zatakneva
drugič me poljubiš
bard piščal pogoltne
22 rečeva jim papa

že drviva skozi noč
sva kakor piš
ki alojzijeviščnike drami
na iskrem vrancu
v topotajočem drncu
iskre tkanino žgo
29 kakor piš tralàlà

hop preskočiva muro
pri ogrih že pečenke diše
dolga bo najina noč
trdo je sedlo

zjutraj si v
 žvepljenih parah srce
 36 omehčava
 mladega ogra pokosim
 pade prva straža
 goli maharadža
 citre vrti
 vrtnica mi v nozdrvi
 cveti
 lase ti položim čez prsi
 večno nori bard naju sledi
 sledi mu zmešava
 tajno sporočilo po slu
 odpošljeva
 LEP POZDRAV VSEM
 49 POGUBNIM ČEBELARJEM

Žveplo pod oknom diši

peklenšček poropota
 zabije me v strop
 prišli so me iskat
 brki zaustavijo rast
 sklepna tekočina se
 v apnenec spremeni
 oči iščem po žepih
 loteva se me zmeda
 9 zunaj čaka me zaseda
 ne dam se tako poceni
 stisnem grebljico
 in rep med noge
 izmolim hitro naučeno
 modrost
 žena
 in otroci se tresejo
 boje se da me ne odnesejo
 bil si hraber mož
 si rečem
 v gnoj si metal nož
 in prvi si pri farovžu
 22 gasil
 zakolnem da leščerba
 zagori
 vse boljše orožje odpove
 zapojem si naglas
 potreben mi bo poslednji las
 28 pomislim na šestero mojih